వాడ్రేవు చినవీరభద్రుడు

కొండ కింద పల్లె

మరికొన్ని కవితలు

ఎమెస్కో

వరుసగా

యుద్ధం వల్ల సమకూరిన కవిత్వం – ఎమెస్కో విజయకుమార్ 11

కొండ కింద పల్లె[1] మరికొన్ని కవితలు

అభిజ్ఞాన శాకుంతం 13

ఒక మార్గశిర మధ్యాహ్నం15

చెరకు తోటల్లో కోతలు 19

ఒక సంగీతసాయంకాలం 23

పెలికాన్ పారడైజ్, ఆటపాక, కొల్లేరు 25

అమృత పూర్ణ మొదటిసారిగా అమెరికా ప్రయాణమైనప్పుడు 27

తలుపు 30

అడుగుపెట్టవలసిన సమయం 32

గోరింట పూలమొక్క 33

చిలక్కొట్టిన జామపండు 34

రెండు మహానగరాలు 36

మాఘమాసపు ఒక మామిడిచెట్టునీడన 38

కొండ కింద పల్లె 40

మళ్ళా సరికొత్తగా 43

ఒక మల్లెపొద 45

ఒక ఫాల్గుణపున్నమి రాత్రి 46

రాజవొమ్మంగిలో 47

ఉరుము చెప్పింది 50

అడవి జామపూలు: పది తంకాలు 52
రోహిణి కార్తె 56
నడివేసవి మధ్యాహ్నం 58
కవి, కోకిల 60
గ్రీష్మ ఋతువులో రంజాన్ 61
మిత్రలాభం 64
ఆషాఢమింకా 66
విజయవాడలో వానపడుతుంటే 67
ఆషాఢ ప్రశమ దివసం 68
శానిటైజర్ 69
బాలా, మై బైరాగన్ హూంగీ 70
నదిలోకి నీళ్ళు ప్రవహించినప్పుడు 71
వేంగీ క్షేత్రం మీద మహావర్షం 73
నది ఒడ్డున గుడి 74
పండ్ల రసం గిన్నె 75
విరామచిహ్నాలు 78
పొద్దుటికి పరిమళించే పాట 79
అట్లతద్ది ఊయెల 81
సస్య సంతోషం 82
ఆ క్షణం 84
హేమచంద్ర బాలాంత్రపు 86
తెల్లవారుతూనే 87
నిటారుగా నిలబడు 89

బరువు తూచుకోగానే 91

కోవిదారవృక్షచ్ఛాయ 92

కవి చేసిన ప్రయాణం 94

తుపాను వచ్చివెళ్ళిన తరువాత 96

రాత్రి బహుశా 98

నిద్రలేవడం కూడా ఒక ప్రార్థన 99

చేజిక్కించుకున్న పద్యం 101

నా తపస్సు 102

అమరావతి 104

తెల్లవారుతూనే 105

గట్టిగా జీవించిందంటూ ఉంటే 107

ప్రళయం తర్వాత ప్రభాతం 109

పంట మూటలకెత్తినప్పుడు 110

అర్ధరాత్రి పొలాలమీద 112

అమ్మతో మాట్లాడాలనిపించినప్పుడు 116

నా వాక్యాలూ, నా సంతకమూ 119

అరవై ఏళ్ళకు దగ్గర పడుతున్నాకే 121

కొండలూ, మనుషులూ 123

మేలుకున్నవాడు 125

భగవంతుడి సహచరుడు 127

నన్ను నేను పూర్తిగా మర్చిపోయేక 129

అరూప అనుగ్రహం 131

కవితల వైపు 134

నది ఒడ్డున పట్టణంలో 137

బీజాక్షరాలు 138

నువ్వు గొంతెత్తాలేగానీ 140

విదేహ దేశం 142

నన్నెవరన్నా తలుచుకున్నప్పుడు 144

దుఃఖం లేని దేశం 146

సగం యుద్ధం, సగం నిద్ర 147

అభిజ్ఞాన శాకుంతం

'నేను తీసిన పక్షుల ఫొటోలకే
ఆహా అంటున్నావు
నా మిత్రుడు తీసే ఫొటోలు చూడాలి
నాకైతే అతడు దేవుడే'
అన్నాడు నా మిత్రుడు,
పక్షి ప్రేమికుడు.

ఆ ఫొటోలు చూసాను,
చిన్ని చిన్ని ముక్కుల్తో, రంగు రంగు రెక్కల్తో
పక్షుల ప్రపంచం
నా కళ్ళముందు ప్రత్యక్షమైంది.

ప్రపంచాన్ని పక్కకు నెట్టేసి
నా మిత్రుడూ, అతని దేవుడూ
పక్షుల్తో చేస్తున్న సంభాషణ
నా చెవిని కూడా తాకింది.

సోంగ్, మింగ్[2]
చీనా చిత్రకారులిట్లానే కద
పువ్వుల్నీ, పిట్టల్నీ
చిత్రించుకుంటూ గడిపేరు.
చుట్టూ
యుద్ధం, కరువు, కల్లోలం–
వాళ్ళకి లోకం పట్టలేదు.

ఇప్పుడు మనమా కాలాల్ని గుర్తుపట్టేది
ఆ రంగుతునకల్తోటే.

రేపటిలోకం
మనకాలాన్ని పోల్చుకోడానికి
ఈ వెలుగునీడలే కద
ఆనవాలు.

4-1-19